

Στις άλλες σελίδες:

- ΙΡΑΝ
- ΜΟΝΑ — ΖΥΓΑ
- ΕΠΕΤΕΙΟΣ Δ. ΛΟΪΖΟΥ
- ΚΡΙΤΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΠΙΞΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Για να καθηλωθούν τα μεροκάματα

Δημοσιεύτηκε χωρίς να διαφευστεί πως άρχισαν να εισάγονται στον τόπο μας ξένοι εργάτες από την Ινδία. Ετσι μια προσπάθεια που από αρκετό καιρό καταβάλλουν οι κύπριοι εργοδότες αρχίζει να υλοποιείται. Περίττο να αναφερθεί πως η εισαγωγή ξένων εργατικών χεριών βασίζεται στην επιθυμία του κεφαλαίου να κρατήσει χαμηλά τα ημερομίσθια σε μια περίοδο που παρατηρείται κάποια ελλείψη εργατικών χεριών σ' ορισμένους τομείς της οικονομίας.

Για την ελλείψη εργατικών χεριών η σοσιαλιστική εκφραση έγραψε ξανά. Οφείλεται πρωταρχικά στο χαμηλό επίπεδο των ημερομισθίων καθώς και στην κακή

δομή των επενδύσεων, που απαιτούν πολλά εργατικά χέρια.

Το ότι η προσπάθεια που γίνεται εισαγωγή ξένων εργατών συνίσταται στην καθήλωση των ημερομισθίων φαίνεται και από τα μεροκάματα που προσφέρθηκαν στους Ινδούς εργάτες.

Πρόκειται για τον εξευτελιστικό μισθο των 60 λιρών το μήνα, αν και ακόμα δεν είναι εξακριβωμένο ποιο θα είναι το ωράριο κ.λ.π.

Είναι ακόμα ιδιαίτερα

απαράδεχτο το γεγονός ότι η εισαγωγή ξένων εργατών έγινε από ένα οργανισμό στον οποίο συμμετέχει σαν μέτοχος και το κράτος. Πρόκειται για το εργοστάσιο λιπασμάτων στο οποίο συμμετέχουν σαν μέτοχοι η ΕΜΕ, η Αρχιεπισκοπή, ο Συνεργατισμός και το κυπριακό δημόσιο.

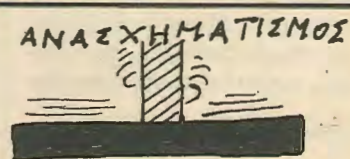
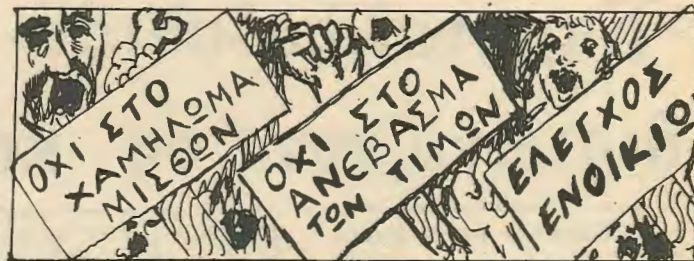
Οι επιπτώσεις μιας τέτοιας ενέργειας είναι σαφείς: Θα οδηγηθούμε σε μια καθήλωση των μεροκαμάτων, που σε μια περίοδο πληθωριστικών πιέσεων, θα έχει καταστρεπτικά αποτελέσματα για το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων. Χωρίς να πάρουμε υπόψη το θέμα της κατοχύρωσης των ξένων ερ-

γατών και τα δικα τους δικαιώματα, άλλα και πολλά κοινωνικά προβλήματα που στο μέλλον θα προκύψουν.

Περίεργη υπήρξε μέχρι στιγμής και η στάση των συντεχνιών που τηρούν ακόμα «σιγήν ιχθύος».

Όμως το θέμα δεν πρέπει να αφεθεί να περάσει απαρατήρητο.

Απειλείται άμεσα ο κύπριος εργαζόμενος. Απειλούνται και υποσκάπτονται τα κεκτημένα του δικαιώμα-
τα.

Ο ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ, Η ΔΕΞΙΑ ΚΑΙ Ο Δρ. ΣΟΦΙΑΝΟΣ

... ούτε ήλο δυναλο να ασοδεχίω νιέσεις...

Η απόπειρα του Προέδρου Κυπριανού για «ανασχηματισμό» της Κυβέρνησης είναι ένα σημαντικό γεγονός. Όχι τόσο γιατί η ίδια η αλλαγή της σύνθεσης της Κυβέρνησης αποτελεί από μόνη της σοβαρό θέμα, αλλά γιατί στη συγκεκριμένη περίπτωση έδειξε ανάγλυφα μερικές βασικές αλήθειες για την πολιτική στη Κύπρο που μέχρι πρόσφατα μπορούσαν να συγκαλυφτούν σε κάποιο βαθμό.

Η πρώτη βασική διαπίστωση είναι η αδυναμία της Κυβέρνησης και ιδιαίτερα του Προέδρου Κυπριανού να ακολουθήσει μια αυτόνομη πολιτική. Είναι γνωστό πως ο υπουργός Παιδείας έχει γίνει το επίκεντρο της επίθεσης της δεξιάς ενάντια στη Κυβέρνηση. Τόσο ο ΔΗΣΥ όσο και ο Αρχιεπίσκοπος, και πιο έμμεσα η Ελληνική πρεσβεία, έχουν κατά καιρούς προβάλει αυτό το θέμα. Αντίθετα για την αριστερά ο Δρ. Σοφίανος

αποτελεί ένα «αποδειχτικό στοιχείο» απέναντι στο λαό για την ορθότητα της υποστήριξης της Κυβέρνησης Κυπριανού και γι' αυτό αντιδρά έντονα στις προσπάθειες απομάκρυνσης του.

Ο πρόεδρος Κυπριανού και το ΔΗΚΟ βρίσκονται μπροστά στο δίλημμα, ανοικτά πια, να διαλέξουν ανάμεσα στους ταξικούς συγγενείς τους και στους μέχρι σήμερα συμμάχους τους. Το Κυβερνητικό κόμμα έχει διχα-

στεί άσκημα, πάνω στο θέμα και ο Κυπριανού αγωνίζεται να συμβιβάσει τα ασυμβίβαστα. Αποτέλεσμα η «αναβολή» του ανασχηματισμού που δεν λύει το πρόβλημα αλλά απλώς το μεταθέτει χωρίς να υπάρχουν καλύτερες προοπτικές για τη λύση του.

Το δεύτερο σημαντικό στοιχείο είναι ότι η δεξιά δεν είναι ακόμα σε θέση να αντεπεξέλθει σε μια ανοικτή σύγκρουση με την αριστερά. Η ίδια η αναβολή του «ανασχηματισμού» είναι μια μικρή, έστω και προσωρινή, νίκη για την αριστερά, που έγινε δυνατή με την ανοικτή τοποθέτηση του θέματος μπροστά στο λαό. Αυτή όμως η αδυναμία της δεξιάς να επιβάλει τη θέλησή της μειώνεται μέρα με τη μέρα, όχι μόνο, πάνω στο θέμα Σοφίανου αλλά γενικά. Πριν μερικά χρόνια η δεξιά, με

το στίγμα της προδοσίας στο μέτωπο, κρυβόταν στο πετσί της περιμένοντας καλύτερες μέρες. Σήμερα μπορεί πια να δημαγωγεί με θρασύτητα και βρίσκεται στην επίθεση.

Γιατί όμως η δεξιά έριξε τόσο βάρος στην επίθεση ενάντια στο Δρ. Σοφίανου; Το ερώτημα φαίνεται ανεξήγητο αν προσπαθήσουμε να το περιορίσουμε μέσα στα πλαίσια του Υπουργείου Παιδείας. Γιατί όλα τα μέτρα του Υπουργού που δυσαρέστησαν τη Δεξιά δεν αποτελούν ένα τόσο μεγάλο θέμα αρχής. Οι λόγοι πρέπει να αναζητηθούν μέσα στις γενικότερες κοινωνικές εξελίξεις.

Ο Δρ. Σοφίανος είναι ίσως η τελευταία έπαλξη της μεταπραξιοκρατικής περιόδου. Της περιόδου που για

τον κόσμο σήμαινε υπόσχεση για αγώνα. Σήμερα που η Δεξιά προανατολίζεται σε μια «διευθέτηση» του Κυπριανού, που ο αγώνας έχει χάσει την πιστευτότητα του, η διατήρηση του Σοφίανου στο Υπουργείο Παιδείας αποτελεί επικίνδυνη παραφάνια. Όχι τόσο για τι ο Δρ. Σοφίανος από μόνος του θα «τα καταφέρει» στη μάχη του με τη δεξιά αλλά γιατί η ύπαρξή του στο Υπουργείο αποτελεί σημαντικό παράγοντα ηθικής για το λαό και ιδιαίτερα ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς. Αντίθετα η απομάκρυνσή του θα ρίξει το ηθικό των αριστερών μαζών. Η επίθεση ενάντια στο Δρ. Σοφίανου αποτελεί βασικά ένα πόλεμο ενάντια στο ηθικό αυτό, δεν είναι παρα η προετοιμασία του εδάφους για το «ομαλό» πέρασμα της κυβέρνησης στα χέρια της.

Η ομιλία του σ. Μάριου Τεμπριώτη στην επέτειο δολοφονίας του σ. Δ. Λοΐζου

ΒΑΡΥ ΚΑΤΗΓΟΡΩ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΟΥΣΑ ΤΑΞΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ

Εκμεταλλεύονται το εθνικό πρόβλημα για να δαιμονιάζουν τη καταληστευση των εργαζομένων.

Πέρασαν πέντε χρόνια απο τότε που οι φασίστες σκότωσαν το σύντροφο, ποιητή και δάσκαλο Δώρο Λοΐζου. Η θυσία του όμως έμεινε παράδειγμα για αγώνα σ' όλους τους ανθρώπους που πιστεύουν και αγωνίζονται για Λευτερία και σοσιαλισμό. Ίσως για πολλούς το όνομα του Δώρου Λοΐζου να μην λέει τίποτα, να είναι απλώς ένα όνομα νεκρού ανάμεσα σε χιλιάδες άλλα. Για μας όμως ο Δώρος είναι ένας πραγματικός ήρωας γιατί ήταν ένας αγνος επαναστάτης που δε δέχτηκε μπροστα στο θάνατο κι ήξερε να μιλά στους ανθρώπους με τη γλώσσα της συνείδησης, μιας πολιτικής συνείδη-

σης που την έκτισε μέσα στη πάλη και τη συλλογική δουλειά. Γι αυτό και μας τιμα η παρουσία του στο δικό μας χώρο γιατί είναι λίγοι οι άνθρωποι σήμερα που δεν υποκρίνονται και ξέρουν να λεν την αλήθεια.

Η Σ.Ν ΕΔΕΝ τιμήσε για ακόμα ένα χρόνο τη μνήμη του ήρωα με εκδηλώσεις στο οίκημα της στο Καϊμακλι και στην πλατεία Δώρου Λοΐζου. Δεκάδες μέλη της εργάστηκαν για την επιτυχία των εκδηλώσεων αφηλώντας την κούραση και τις τεχνικές δυσκολίες. Απο τα χαράματα της 30ης Αυγούστου βγήκαν στους δρόμους πουλώντας την εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» σε δική έκδοση για το Δώρο και

την εφημερίδα της νεολαίας «Σοσιαλιστική Έκφραση». Την ίδια νύχτα στο οίκημα της «Λαϊκής Σκηνής» στο Καϊμακλι ο Γ.Γ της ΕΔΕΝ Μάριος Τεμπριώτης χαιρέτησε την εκδήλωση και ο Χίλιανος σύντροφος ποιητής Πέδρο Ναβάρο τραγούδησε αντιστασιακά τραγούδια της Χιλής. Η εκδήλωση συνεχίστηκε με τραγούδια απο τον Κώστα Χαραλαμπίδη και Γιάννη Χατζηλοΐζου και απαγγελίες απο μέλη της σκηνής.

Στες 31 Αυγούστου οι εκδηλώσεις κορυφώθηκαν με πορεία διαμαρτυρίας στους κεντρικούς δρόμους της Λευκωσίας που κατέληξε στην πλατεία όπου πριν 5

χρόνια ο Δώρος Λοΐζου έπεσε νεκρός. Σε ομιλία του ο Γ.Γ της ΕΔΕΝ σύντροφος Μάριος Τεμπριώτης ανάλυσε τις τελευταίες πολιτικές εξελίξεις του Κυπριακού και τόνισε πως η Σ.Ν ΕΔΕΝ είναι έτοιμη να δικαιώσει τη θυσία του Δώρου και να συνεχίσει τον αγώνα μέχρι την τελική νίκη.

Ο Γ.Γ της ΕΔΕΚ Τάκης Χατζηδημητρίου καταδίκασε αυτούς που προσπαθούν να πλήξουν την ΕΔΕΚ και την ηγεσία της και προειδοποίησε ότι ο φάκελος της Κύπρου δε θα κλείσει ποτε. Αξιοσημείωτος ήταν επίσης ο χαιρετισμός της Δημοκρατικής

Νεολαίας Δώρου Λοΐζου απο τον σύντροφο Μάριο Σάββα που διακήρυξε ότι ο Δώρος Ζει και μας καθοδηγεί. Χαιρέτησαν την εκδήλωση εκπρόσωποι των επαρχιών Λεμεσου, Πάφου, Αμμοχώστου και Λάρνακας όπως και ο πρόεδρος του Σ.Κ ΕΔΕΚ Βάσος Λυσσαρίδης.

Πιο κάτω η ομιλία του Γ.Γ της ΕΔΕΝ Μάριου Τεμπριώτη, και ο χαιρετισμός της Δημοκρατικής Νεολαίας Δώρου Λοΐζου.

Η ομιλία του Γ.Γ της ΕΔΕΚ Τ. Χατζηδημητρίου δημοσιεύτηκε στα «Νεα» το Σάββατο 1η του Σεπτέμβρη. Μ.Π.

ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΟΜΙΛΙΑ:

Αυτοι, που πριν πέντε χρόνια αγωνίστηκαν ενάντια στο φασισμό. Αυτοι που αντιστάθηκαν με το όπλο στο χέρι, στο Καϊμακλι, στη Λεμεσο και στην Πάφο, βρίσκονται απόψε εδω.

Αυτοι, που πρόταξαν τα γυμνα στήθια τους απέναντι στα φασιστικά και τα Νατοϊκά τάνκς, βρίσκονται απόψε εδω.

Αυτοι που είναι πάντα έτοιμοι να παλέψουν για μια Κύπρο πραγματικά λεύτερη ανεξάρτητη και Σοσιαλιστική, βρίσκονται απόψε εδω.

Βρίσκονται εδω για να τιμήσουν ένα μεγάλο ήρωα της αντίστασης, ένα πραγματικό αγωνιστή του λαου, ένα μεγάλο άνθρωπο και ποιητή τον Δώρο Λοΐζου.

Βρίσκονται απόψε εδω για να διακηρύξουν την αποφασιστική αντίθεση τους στην υποχωρητική ταχτική της άρχουσας τάξης και μιας μερίδας της αριστερης ηγεσίας.

Βρίσκονται εδω για να διακηρύξουν ακόμα μια φορά πως οι αγώνες των λαων δεν κερδίζονται με πισωγυρίσματα, μυστικές διαβουλεύσεις, με συνέδρια, με ψηφίσματα και τα τέτοια αλλα με σκληρο με καθημερινο, ανυποχώρητο και αδιάλλαχτο αγώνα.

Αγαπητοι φίλοι και σύντροφοι,

Πέντε χρόνια ύστερα απο το πραξικόπημα και την εισβολη, πέντε χρόνια ύστερα απο την δολοφονική απόπειρα ενάντια στο Πρόεδρο της ΕΔΕΚ Βάσο Λυσσαρίδη και την δολοφονία του Δώρου Λοΐζου, οι δολοφόνοι του μεγάλου - μας συντρόφου, οι δολοφόνοι αυτού του λαου κυκλοφορουν ακόμα ελεύθεροι.

Η περιφέρμη κάθαρση έχει καταντήσει μια κενη λέξη για να κοροϊδεούν τον κόσμο, και εφαρμόζεται στο μέτρο που περιλαμβάνει μερικούς ασήμαντους κυβερνητικούς υπαλλήλους και κλητήρες, οι οποιοι πληρώνουν σήμερα τα σπασμένα γιατι παρασύρθηκαν, αθώα ίσως, απο την μυθολογία της ένωσης. Την ίδια στιγμή οι γνωστοι πληρωμένοι δολοφόνοι, οι ηγέτες του πραξικόπηματος, αυτοι που συνειδητα οδήγησαν τον τό-

πο στο χείλος του αφανισμού, απολαμβάνουν την ζεστασια των σαλονιων τους και την προστασία της κυβέρνησης, ή δανειοδοτούνται για να γίνουν μεγάλοι και τρανοι επιχειρηματίες.

Οι φασίστες κυκλοφορουν ελεύθεροι στον κρατικό μηχανισμό και στους δρόμους και προετοιμάζονται για καινούργια κτυπήματα ενάντια στον λαο, ενάντια στις οργανώσεις των εργαζομένων ενάντια σε κάθε προοδευτική αγωνιστική φωνη.

Αυτο δεν είναι καθαρή είναι καθαρά κοροϊδία και στάχτη στα μάτια του κόσμου.

Ο φασισμός είναι πάντα η τελευταία εφεδρεία της άρχουσας τάξης, είναι η ασφαλιστική δικλείδα για την διατήρηση της στην εξουσία. Γι' αυτο τον λόγο δεν πρόκειται ποτε αυτη η άρχουσα τάξη να διαλύσει τους φασιστικούς μηχανισμούς. Τους διατηρεί και τους συντηρεί πάντα στη ζωή για να τους χρησιμοποια σαν παμπούλα, σαν φόβητρο ενάντια στον λαο και τους εργαζόμενους.

Όμως αυτη η κατάσταση δεν μπορεί να κρατήσει αιώνια, η ώρα των εργατων και του λαου πλησιάζει και τα φασιστικά σκιαχτρα θα εξαφανιστούν μια για πάντα, απο την οργη και το ξεσπασμα του αγανακτισμένου λαου.

Η αστική τάξη και η ολιγαρχία του πλοΐτου ηγεμονεύουν τον τόπο και τον αγώνα αυτού του λαου για περισσότερο απο τριάντα χρόνια, και έχουν αποδείξει πως

είναι ανίκανη να δώσουν μια ικανοποιητική λύση στο κυπριακό πρόβλημα. Η ανικανότητα τους ξεκινά, απο το γεγονός της εξάρτησης τους απο το ξένο ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο και τα ξένα μονοπώλια. Γνωρίζουν πολύ καλά πως αν θέλουν να επιβιώσουν σαν άρχουσα τάξη, πως αν θέλουν και το θέλουν πάρα πολυ, να συνεχίσουν την εκμετάλλευση του πλοΐτου και της εργατικής δύναμης του νησιου, είναι υποχρεωμένοι να συμβιβάζονται και να υποχωρουν στις πιέσεις του Αμερικανικού ιμπεριαλισμου.

Ενα τραγικό παράδειγμα της ανικανότητας της δε-

ξιας, να προχωρήσει στη χάραξη μιας ουσιαστικής αντιιμπεριαλιστικής πολιτικής γραμμής και της αδυναμίας της να αντισταθει στις πιέσεις των ιμπεριαλιστων είναι οι ενδοκυπριακες συννομιλίες.

Είναι γνωστο πως οι συννομιλίες επεβλήθηκαν απο τους ιμπεριαλιστες, σε μια προσπάθεια να φέρουν σε συνεννοήση τις δύο άρχουσες τάξεις των Ελληνοκυπριων και των Τουρκοκυπριων, και να λύσουν τις διαφορες που αναπτύχθηκαν ανάμεσα τους σαν συνέπεια της εξαρτημένης ανεξαρτησίας και

Συνέχεια στην 5

ΙΡΑΝ: η αντίδραση κτυπα την ασυμπλήρωτη επανάσταση

Τους τελευταίους μήνες ένα άγριο κύμα δεξιού Ισλαμικού φανατισμού ανατάρσασεν το Ιράν. Μέσα από μια σειρά αντιδραστικών, καταπιεστικών μέτρων εναντίον της αριστερας, των εθνικών μειονοτήτων, των γυναικών, οι δυνάμεις του Χομεϊνι έδειξαν το πραγματικό τους πρόσωπο. Είναι φανερό πια σ' όλους ότι έχουν αναλάβει το μεγάλο και δύσκολο έργο να σταματήσουν τη εργατική τάξη από την ολοκλήρωση της Ιρανικής επανάστασης - που κορυφώθηκε με το διώξιμο του Σάχη και μετά της κυβέρνησης Μπαχτιάρ τον περασμένο Φεβράρη - με την κατάλυση της εξουσίας.

Οι δυνάμεις που για χρόνια αγωνίζονταν για να φύγει ο Σάχης που βασανίστηκαν, θυσιάστηκαν, φυλακίστηκαν θα διερωτούνται ίσως σήμερα στο Ιράν προς τι όλοι οι πολύχρονοι αγώνες και θυσίες που έφεραν τον Χομεϊνι στην εξουσία.

Άλλοι παράγοντες, όπως η ηγεσία του Λαϊκού Κόμματος Τουντεχ (του φιλοσοβιετικού Κομμουνιστικού Κόμματος της Περσίας) θα έχουν ίσως εκπλαγή και σοκαριστή με τη νέα τροπή που πήραν τα γεγονότα. (Κλείσιμο των γραφείων της Τουντεχ, εκτέλεση δύο μελών του κ.λ.π.

Οι αναγνώστες της Σ.Ε. πρέπει να συγκαταλέγονται μέσα σ' εκείνους που εκπλάγησαν λιγότερο από τη «μεταστροφή» των Χομεϊνιων στο Ιράν. Γιατί η εφημερίδα μας υποστήριξε φορτικά πως εφ' όσον έλειπε ο επαναστατικός εκείνος φορέας που θα προχωρούσε ενάντια στους αστούς (Μπαζαρκαν κ.λ.π) και τον Χομεϊνι στην κατάλυση της εξουσίας από την εργατική τάξη η εργατική τάξη και ο λαός του Ιράν θα έμεναν απροστάτευτοι μπροστά στα χτυπήματα που μια αδύνατη Κυβέρνηση όπως την κυβέρνηση Μπαζαρκαν -Χομεϊνι θα ήταν αναγκασμένη να καταφέρει, στην ανικανότητα - της να κυβερνήσει τη χώρα και να λύσει τα πολλαπλά προβλήματα που ξεσκίζουν την Ιρανική Κοινωνία - Εθνικές μειονότητες, οικονομικό κλπ.

Τα τελευταία χτυπήματα της αντίδρασης ξεσκέπασαν ακόμα την ιστορικά ξεπερασμένη πολιτική του κόμματος Τουντεχ που -εκφράζοντας μια πολύ γνωστή στους Κυπρίους ξεφτισμένη τακτική - κρύφτηκε πίσω από το πρόγραμμα του Χομεϊνι και τον άφησε να ηγείται

ανενόχλητα χωρίς να προβάλει δικό - του ανεξάρτητο πρόγραμμα για κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας και χωρίς να εξηγεί στην εργατική τάξη μέχρι που μπορούσε να φτάσει την επανάσταση ο Χομεϊνι και ποιος μπορούσε να την ολοκληρώσει.

Να λοιπόν που ο συμβιβασμός με τον «προοδευτικό» Χομεϊνι δεν έσωσε ούτε την ίδια την Τουντεχ ούτε την εφημερίδα - της από την επίθεση της δεξιάς.

Στο ίδιο μοιραίο λάθος - αλλά σε μικρότερο βαθμό - έχει περιπέσει και η άπειρη ηγεσία του κινήματος των Φενταγιν και Μοτζαχιντιν που φάνηκαν αναποφάσιστοι στη στάση - τους απέναντι στην Κυβέρνηση, αφού παρα την αντιπολιτευτική, αγωνιστική -τους στάση δεν προχώρησαν στο σπάσιμο των δεσμών -τους με την κυβέρνηση για ένα ανεξάρτητο σοσιαλιστικό πρόγραμμα.

Ποιες είναι λοιπόν οι διαγραφόμενες προοπτικές της Ιρανικής Επανάστασης μετά τα νέα γεγονότα;

Αναμφίβολα η Επανάσταση δέχτηκε ένα οδυνηρό χτύπημα και η ολοκλήρωση - της σπρώχτηκε αρκετά βήματα πίσω. Τα καταπιεστικά μέτρα που είδαμε να παίρνονται ενάντια στην αριστερα και τις εθνικές μειονότητες θα ακολουθήσουν άλλα ίσως ακόμα πιο σκληρα μέτρα. Σίγουρα θα χυθεί κι άλλο αίμα ακόμα και θα καταπολεμηθούν κι άλλες πολιτικές ελευθερίες στην απελπισμένη προσπάθεια του καθεστώτος να επιβάλει την κυριαρχία - του.

Όλα αυτά τα μέτρα ίσως καταφέρουν να σιγήσουν για λίγο τις αντιπολιτευόμενες δυνάμεις και να σταθεροποιηθούν προσωρινά το αντιδραστικό Χομεϊνικό

καθεστώς. Μακροπρόθεσμα όμως τα πράγματα αλλάζουν:

Τα προβλήματα του Ιράν είναι πολλά και σοβαρά.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Η «Σ.Ε.» εξήγησε επανειλημένα πως οι κοινωνικό - οικονομικές ανάγκες ήταν η ρίζα της Ιρανικής εξέγερσης. Ο Σάχης κληροδότησε στο νέο καθεστώς ένα Ιράν με καταστραμμένη αγροτική οικονομία, μαζική ανεργία, μια εθνική οικονομία, όπου 10% του πληθυσμού ξόδευαν τα 40% του εθνικού πλούτου, άφθνη φτώχεια, αμάθεια, αρ-

δυνάτων» και των «στερημένων» οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν ακόμα χειροπιαστά ωφέλη στους επτά μήνες της Χομεϊνικής εξουσίας. Εν τω μεταξύ ο πληθωρισμός ξεπέρασε ήδη τα 30%.

Η ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Μετά τις μαχητικές μαζικές διαδηλώσεις υπέρ της ισότητας των γυναικών του περασμένου Μάρτη που κατάφεραν να ματαιώσουν την επίθεση της παραδοσιακής καταπιεστικής, μουσουλμανικής ενδυμασίας και παρα τις υποσχέσεις του καθεστώτος Χομεϊνι, η επίθεση εναντίον της θέσης της γυναίκας ήλθε δριμύτερη με διακρίσεις στη βιομηχανία, στους νόμους περί ηθικής, στα σχολεία κλπ. Η καταπίεση σ' αυτό τον τομέα θυμίζει μεσαιώνα.

Διάφορες εθνικές μειονότητες στις οποίες οι εθνικιστές σίτες μουσουλμάνοι ηγέτες δεν αναγνωρίζουν βασικές εθνικές ελευθερίες είναι αρκετό να καταλάβουμε το μέγεθος του προβλήματος για το καθεστώς του Ιράν.

Η αγριότητα των επιθέσεων ενάντια στις μειονότητες που κορυφώθηκε με την κήρυξη ολοκληρωμένης κλιμακας πολέμου ενάντια στους Κούρδους προδίδουν τον φόβο της κυβέρνησης απέναντι στο υπαίστειο που λέγεται εθνικό ζήτημα. Επαναλαμβάνουμε πως ακαμμία αστική ή θρησκευτική κυβέρνηση δεν είναι ικανή να εξασφαλίσει την ενότητα των μειονοτήτων σ' ένα ενιαίο κράτος. Μόνο σ' ένα σοσιαλιστικό κράτος όπου εξαλείφονται οι διαφορές με βάση την θρησκεία και τη γλώσσα και εξασφαλίζονται όλα τα δικαιώματα πολιτιστικά και κοινωνικό - οικονομικά - όλων των μειονοτήτων είναι δυνατή η ειρηνική συνύπαρξη και συνεργασία - τους» (Σ.Ε φύλλο 62 6 Απρίλη).

Στην ανικανότητα του Χομεϊνι και της κλίκας - του να κυβερνήσει το Ιράν και να δώσει λύση σ' όλα αυτά τα προβλήματα, φορτώνεται δημαγωγικά όλη η αντίδραση στα μέτρα - του στον ιμπεριαλισμό, σε ξένα σχέδια, στην εισαγωγή της δυτικής κουλτούρας κλπ.

Τόσο όμως η εργατική τάξη και οι αγρότες, όσο οι γυναίκες και οι εθνικές μειονότητες δεν αγωνίστηκαν για τόσα χρόνια, δεν θυσιάστηκαν, δεν θυσιάστηκαν για να κυβερνήσει ένας Χομεϊνι. Μπορεί, όπως είπαμε, τα σκληρα καταπιεστικά μέτρα, να σιγήσουν την φωνή - τους για λίγο. Αλλά ο Ιρανικός λαός πριν τον Σάχη δεν είναι ο ίδιος με τον Ιρανικό λαό μετά τον Σάχη. Το σχολείο της επανάστασης δίδαξε πολλά στις Ιρανικές μάζες. Απόδειξε τη δύναμη που έχουν. Και τους έδωσε εμπιστοσύνη σ' αυτήν.

Όσο για το Χομεϊνι και τους άλλους αρχηγούς το τεστάρισμα από τις πλατείες μάζες των υποστηρικτών - τους θα ολοκληρωθεί σιγα - σιγα. Κι όταν αποδειχτεί - και θα αποδειχτεί - πως είναι ανίκανοι να λύσουν τα προβλήματα που μόνο η οργανωμένη σοσιαλιστική οικονομία - κοινωνία μπορεί να λύσει, οι μάζες θα στραφούν σε νέους αρχηγούς. Εν τω μεταξύ όπως παραμένει τραγικά άλυτο το πρόβλημα της δημιουργίας του ανεξάρτητου οργανωμένου επαναστατικού φορέα που θα φέρει την εργατική τάξη στην εξουσία. Πόσο καιρό θα παραμένει άλυτο είναι δύσκολο να προβλέψει κανένας.

ΚΑΤΑΠΙΕΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Αν και δεν βγαίνουν πολλές πληροφορίες τελευταία από το Ιράν λόγω των περιορισμών ενάντια στην ελευθερία του τύπου που θήγει ο Χομεϊνι υπάρχουν μερικές πληροφορίες για τα καταπιεστικά μέτρα που πήρε το καθεστώς τους τελευταίους μήνες. Δίνουμε μερικά χαρακτηριστικά στοιχεία για να ζωντανέψουμε την εικόνα της κατάστασης.

Οι τοίχοι της Τεχεράνης είναι καλυμμένοι με αντικομμουνιστικά συνθήματα όπως: «θάνατος στον Κομμουνισμό», «θάνατος στους Φενταγιν».

Δεξιοί φανατικοί μουσουλμάνοι επιτίθενται άγρια σε συγκεντρώσεις στη Τουντεχ, των Φενταγιν κ.λ.π ενάντια σε αριστερούς διαδηλωτές.

Οι σύμβουλοι του Χομεϊνι ρίχνουν το φταίξιμο για τα προβλήματα του Ιράν «στους αριστερούς».

Επιθέσεις, εμπρησμοί ενάντια σε βιβλιοπωλεία, γραφεία αριστερών οργανώσεων.

Κλείσιμο δημοκρατι-

κών και αριστερών εφημερίδων (περιλαμβανομένης της εφημερίδας της Τουντεχ). Εκδίωξη ξένων δημοσιογράφων.

Φυλάκιση 12 μελών του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος στην Αχβαζ, για μήνες χωρίς δίκη. Φυλάκιση γνωστών ατόμων που φυλακίστηκαν πολλές φορές από το Σάχη.

Εκτέλεση δύο μελών της Τουντεχ στο κλείσιμο του γραφείου του κόμματος.

Εκτελέσεις γυναικών για μοιχεία.

Οργάνωση παραστρατιωτικών μουσουλμανικών ομάδων (με δεκάδες χιλιάδες μέλη).

Δημιουργία μιας νέας μυστικής αστυνομίας της ΣΑΒΑΜ σε αντικατάσταση της ΣΑΒΑΚ.

Άγρια επίθεση με αεροπορία, πυροβολικό και θεωρακισμένα ενάντια στους Κούρδους που κατάληξε σε λουτρο αίματος.

ΟΙ ΕΘΝΙΚΕΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ

Ο πιο μεγάλος πονοκέφαλος, για το νέο καθεστώς αποδείχτηκε όπως έγκαιρα πρόβλεψε η «Σ.Ε.», ο αγώνας των εθνικών μειονοτήτων για απόκτηση των βασικών - τους πολιτικών, πολιτιστικών και εθνικών δικαιωμάτων. Αν θυμηθούμε πως τα 50% του Ιρανικού λαού αποτελούνται από

ρώστεια, επιδημίες, αγεφύρωτες ταξικές αντιθέσεις κι υποστηρίξαμε σταθερά πως τα προβλήματα στον αγροτικό και το βιομηχανικό τομέα δεν μπορούν να λυθούν χωρίς να ξηλωθούν ολόκληρα οι παλιές καπιταλιστικές δομές.

Η κυβέρνηση Χομεϊνι μπροστά στην λαϊκή πίεση αναγκάστηκε να πάρει μερικά αντικαπιταλιστικά μέτρα στην προσπάθεια - του να συγκρατήσει τις μάζες παρα την δημαγωγική πολιτική του καθεστώτος, όμως, υπέρ των α-

ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ ΤΟ ΜΕΤΡΟ ΜΟΝΑ-ΖΥΓΑ

«Το μέτρο μονα-ζυγα είναι άδικο, αντισυνταγματικό και αντιδημοκρατικό. Είναι ανεπαρκές και φανερώνει ότι οι δημιουργοί του μέτρου αυτού φοβούνται να λάβουν πραγματικά μέτρα για να λύσουν το πρόβλημα. Με λλία λόγια έν το λαλει η ψυχή -τους».

Αυτα δήλωσε χαρακτηριστικά ένα απο τα 25 άτομα που έδωσαν συνέντευξη στη Σ.Ε για το μέτρο μονα - ζυγα εκφράζοντας την αγανάκτηση του λαου για το μέτρο αυτο που έφερε τόση ταλαιπωρία — κυρίως στους εργαζόμενους και τους φτωχους — χωρις να λύει κανένα πρόβλημα.

Με την έρευνα αυτη ρωτήθηκαν άτομα που καλύπτουν πλατεια στρώματα της Κυπριακης Κοινωνίας. Εργάτες, οικοδόμοι, δάσκαλοι, μικροεπιχειρηματίες, αγρότες. Μπορει να μην είναι μεγάλο και αυστηρα αντιπροσωπευτικό το δείγμα-μας, δείχνει όμως ξεκάθαρα τα αισθήματα του λαου απέναντι στο μέτρο αυτο που εισήγαγε η κυβέρνηση χωρις κανένα προγραμματισμο, χωρις πολλη σκέψη και παραγνωρίζοντας το γεγονός ότι όπου εφαρμόστηκε το μέτρο δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα αλλα ταλαιπωρία και προβλήματα στα φτωχότερα στρώματα του λαου.

Τα αποτελέσματα της έρευνας:

Μόνο 4 (16%) απο τους ερωτηθέντες είχαν δύο αυτοκίνητα (ένα μονο και ένα ζυγο). Ο ένας ο επιπλοποιος χρειάζεται το δεύτερο αυτοκίνητο για τη δουλεια- του. Μόνο αυτους τους τέσσερεις φαίνεται να μην επηρεάζει το μέτρο.

ΣΕ ΠΟΙΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΤΟ ΜΕΤΡΟ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ;

ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ -ΤΟΥΣ

24% των ερωτηθέντων επηρεάζει το μέτρο στη δουλεια τους. Μερικα παραδείγματα:

ΑΓΡΟΤΗΣ: «Θέλω να πάω στα χωράφια για επείγουσα δουλεια και δεν μπορω να πάω».

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ: «Με το αυτοκίνητο χρειάζεται να μετακινούμαι προς και απο τη δουλεια -μου τις νυχτερινες ώρες που δεν έχει λεωφορεία».

ΟΙΚΟΔΟΜΟΣ: «Επειδη χτίζω σπίτι δικο -μου και δεν υπάρχει λεωφορείο στην περιοχή δεν έχω μέσο να πάω στη δουλεια- μου κι έτσι πηγαίνω περπατητος ενάμιση μίλι».

Λόγω των εξαιρέσεων δεν επηρεάστηκε φαίνεται όλων η εργασία απο το μέτρο. Δεν ρωτήσαμε

γενεις που ζουν μακρια, εκδρομες, γάμους, κλπ.

Το μέτρο αυτο φαίνεται να χτυπα βανάυσα τις οικογενειακες - συγγενικες σχέσεις που τόσο χτυπήθηκαν ήδη απο την προσφυγια και τη διασπορα των συγγενων. Χτυπα ακόμα τις λίγες ευκαιρίες που έχει η φτωχολογια για αναψυχη, και για να ξεφεύγει απο την καταπίεση της δουλειας.

ΠΟΙΟΥΣ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ;

Μόνο σε μια περίπτωση (έχει αυτοκίνητο μονο και ζυγο) δηλώθηκε ότι το μέτρο δεν επηρεάζει κανένα. Στις υπόλοιπες 96% των περιπτώσεων αναφέρθηκε με τον ένα ή άλλο τρόπο ότι επηρεάζει τους φτωχους, όσους έχουν ένα αυτοκίνητο, τους «φτωχους και τους μεσαίους» ενω οι πλούσιοι μπορουν να έχουν δύο και τρία αυτοκίνητα, μπορουν να νοικιάζουν αυτοκίνητα, μπορουν να ταξιδέψουν στις «βιλλίτσες» -τους πριν τις 5 το Σάββατο και να επιστρέψουν τη Δευτέρα κλπ, κλπ. Μερικα παραδείγματα:

Ερ: «ΠΟΙΟΥΣ ΝΟΜΙΖΕΤΕ ΟΤΙ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΚΑΙ ΠΟΙΟΥΣ ΛΙΓΟΤΕΡΟ;»

Κ.Σ Επιπλοποιος (Μουτουλλας): «Τους φτωχους — Οι φτωχοι είναι υποχρεωμένοι να δουλέουν και Σάββατο και Κυριακη. Οι πλούσιοι ενοικιάζουν και αυτοκίνητο αν θέλουν. Συνήθως φυσικα έχουν 2 και 3 αυτοκίνητα».

Τ.Π Οικοδόμος: Επηρεάζει περισσότερο τους φτωχους και λιγότερο τους πλούσιους. Διότι το μέτρο δεν εφαρμόζεται για όλους τους πολίτες με τον ίδιο τρόπο. Είναι φανερο πως ο παράγων χρήμα, αχρηστεύει το μέτρο και γι αυτο όσοι δεν έχουν χρήματα επηρεάζονται και όσοι έχουν δεν επηρεάζονται».

Ζαχαροπλάστης: «Τον εργαζόμενο λαο που δεν έχει οικονομικη ευχέρεια για δυο αυτοκίνητα».

Αγρότης: «Εμας τους φτωχους, μας επηρεάζει περισσότερο και το κεφάλαιο καθόλου».

ΘΑ ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΘΕΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΜΕ ΤΟ ΜΕΤΡΟ;

80% ΟΧΙ - καθόλου.
12% πολυ λιγη (μισο

μέχρι ένα στα εκατο ανάφερε κάποιος!)
8% ΝΑΙ.

Επιπλοποιος: «Τες δουλειες που θα έκανε με το αυτοκίνητο Σαββατοκυριακο τις κάνω καθημερινες».

Οικοδόμος: «Οση βενζίνη εξοικονομηθει το Σαββατοκυριακο θα χαθει τες άλλες μέρες».

Πολιτικός Μηχανικος: «Έχει τόσες πολλες εξαιρέσεις που δεν θα εξοικονομείται ενέργεια».

Μάγειρας: «Σε πολυ μικρο βαθμο διότι την Κυριακη που δικαούνται τα μονα ή τα ζυγα θα κυκλοφορουν σχεδον όλα υποχρεωτικα αφου ξέρουν ότι την άλλη Κυριακη δεν θα μπορουν να κυκλοφορήσουν».

Οι απαντήσεις μιλουν μόνες -τους: Άχρηστο το μέτρο.

ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΘΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΝΟΥΝ ΛΙΓΟΤΕΡΗ ΒΕΝΖΙΝΑ;

Όλοι εκτος απο ένα που θα εξοικονομει, — υπολογίζει — 2 γαλόνια το μήνα, δεν θα εξοικονομουν βενζίνη για τους λόγους που ενδειχτικα αναφέρθηκαν πιο πάνω.

«Έννεν με το ζόριν, που εννα με υποχρεώσουν να φυλάω βενζίνη. Έτσι έν να το πάω πικκανί!» Μας δήλωσε αγανακτισμένος ένας εργάτης.

ΠΟΣΟΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΤΟ ΜΕΤΡΟ;

Πόσοι λοιπον υποστηρίζουν αυτο το μέτρο; 8% του δείγματος μας περιλαμβάνει 2 απο τους 4 που είχαν δύο αυτοκίνητα). Οι υπόλοιποι — 92% — που αντιπροσωπεύουν σίγουρα παρα το μικρο δείγμα, όπως φαίνεται απο διαμαρτυρίες οργανώσεων και ατόμων κατα προσέγγιση όλο το κυπριακο λαο φωνάζουν ανεπιφύλακτα και οργισμένα το μεγάλο ΟΧΙ.

Παραθέτουμε μερικα επίθετα και δηλώσεις για το μέτρο για δικαιολόγηση της στάσης -τους αυτης:

«Είναι εναντίον των φτωχων» «ενάντια στα λαίκα αισθήματα» «άνισο στο νόμο και τις εξαιρέσεις», «αντιδη-

μοκρατικο», «αντιλαϊκο», «ταλαιπωρει τον κόσμο άδικο», «καταπιεστικο - φασιστικο», «διχτατορικο».

Θέλει κι άλλα ο υπουργος Εμπορίου για να δει τα αισθήματα του λαου απέναντι στο μέτρο;

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ;

Διαμαρτυρίες στη βουλη (20%), διαδηλώσεις διαμαρτυρίες (50%), Προσφυγες στο Συνταγματικο δικαστήριο (30%) απεργίες (12%), γενικη ανυπακοη στο μέτρο — παρανομία γενικη (8%). Μόνο δύο ερωτηθέντες (έχουν και μονο και ζυγο αυτοκίνητο) δήλωσαν ότι δεν πρέπει να γίνει τίποτε. Οι υπόλοιπες αναφέρουν 2 και 3 ειδων ενέργειες που πρέπει να γίνουν. Η πλειοψηφία υποστηρίζει οργανωμένες διαδηλώσεις και διαμαρτυρίες με την καθοδήγηση των οργανώσεων. Διάχυτη στις απαντήσεις η αποφασιστικότητα των ανθρωπων αυτων να πολεμήσουν αγωνιστικα το μέτρο και να υποστούν και θυσίες και να αγωνιστούν σκληρα για να το σταματήσουν. Ας το έχουν υπόψη τόσο οι οργανώσεις όσο και η κυβέρνηση.

Ιδιωτικος Υπάλληλος: «Να βγούμε στους δρόμους με συνθήματα και διαδηλώσεις».

Αστυνομικος: «Να πολεμήσουμε το μέτρο με διαδηλώσεις και απεργίες».

Οικοδόμος: «Να οργανωθούμε για να μπορέσουμε να διεκδικήσουμε πιο συντονισμένα το αίτημα μας. Να προσφύγουμε και στο συνταγματικό δικαστήριο οργανωμένα».

Μηχανικος: «Να διαμαρτυρηθούμε με κάθε τρόπο — Να κινητοποιηθούν οι οργανώσεις».

Οικοδόμος: «Να διαμαρτυρηθούμε μέσω και αυτης ακόμα της βουλης. Ακόμα, να παρανομήσουν όλοι οι αυτοκινητιστες οπότε δεν θα είναι και εύκολο η κυβέρνηση (για να μην πω δικαιοσύνη) να καταδιώξει όλους τους αυτοκινητιστες».

Μάγειρας: «Να καταναλώνουμε την ίδια και περισσότερη ακόμα βενζίνη όπως πριν για να δει η κυβέρνηση την καταπιεστικη οικονομίαν που θέλει να κάμει. Αυτο είναι ένα μέτρο και μια θυσία εκ μέρους των αυτοκινητιστων για να σταματήσουν τα μονα - ζυγα».

ΚΑΤΗΓΟΡΩ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Εκμεταλλεύονται το εθνικό πρόβλημα για να δαιμονιάζουν τη καταληστευση των εργαζομένων.

(Συνέχεια από τη σελ. 1 του συντάγματος που προέκυψε από τις συμφωνίες Ζύριχης — Λονδίνου.

Αν ως τώρα αυτές οι συνομιλίες δεν έφεραν το ποθούμενο για τους ιμπεριαλιστές αποτέλεσμα είναι γιατί ανάμεσα στην Ε/Κυπριακή και την Τ/Κυπριακή δεξιά υπάρχει ακόμα ένα χάσμα απόψεων ένα χάσμα όμως που περιορίζεται στα προσχήματα, στα ποσοστά και στα παζάρια. Από την άλλη πλευρά υπάρχει κι ισχυρή πίεση του λαού και των προσφύγων που δεν είναι διατεθειμένοι ν' ανεχτούν άλλες υποχωρήσεις ή να ξεπουλήσουν τα σπίτια τους, τις περιουσίες τους και τη γη τους. Ωστόσο οι συνομιλίες είχαν κάποια αποτελέσματα. Η Ε/Κυπριακή δεξιά θέλει να βγει από το αδιέξοδο προσπαθώντας να πετύχει μια συμβιβαστική λύση, ενώ την ίδια στιγμή δεν φαίνεται ετοιμη να οριοθετήσει ένα τελευταίο σύνορο υποχωρήσεων.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια, χρόνο με τον χρόνο προχωρεί σε νέες σταδιακές υποχωρήσεις: Αρχικά έγινε δεκτή η έννοια Ομοσπονδίας, ύστερα έγινε δεκτή η πολυπεριφερειακή Ομοσπονδία σε αντίθεση με την διζωνική λύση που αντέτασσε ο Ντενκτας, τέλος προτάθηκε από την Ε/Κυπριακή πλευρά και μάλιστα σε χάρτες η διπεριφερειακή δικοινοτική ομοσπονδία και αναγνωρίστηκε επίσημα σαν κριτήριο η «ασφάλειά» της Τ/Κ κοινότητας.

Να ποια ήταν τα αποτελέσματα μέχρι σήμερα των συνομιλιών.

Αυτή την στιγμή βρισκόμαστε μπροστά σε ένα νέο αδιέξοδο. Ύστερα από το ναυάγιο των συνομιλιών πριν καλά-καλά αρχίσουν, και ύστερα από το όργιο φήμων γύρω από το θέμα της Αμμοχώστου που αποσκοπούσε στην παραπλάνηση των προσφύγων, άρχισε μια άσκοπη συζήτηση γύρω από τους όρους «διζωνική» και «διπεριφερειακή».

Η άρχουσα τάξη, η ηγεσία του ΑΚΕΛ κάλεσαν τους Τουρκοκύπριους, δηλ. τον Ντενκτας, να ξεκαθαρίσουν τι εννοούν με τον όρο.

Μα η θέση του Ντενκτας, είναι ξεκαθαρισμένη από καιρο. Ο Ντενκτας εννοεί και το λέει δυο χωριστά κράτη, δυο χωριστές κυβερνήσεις, δυο χωριστές οικονομίες, εννοεί την μη επιστροφή

ολων των προσφύγων στα σπίτια τους, εννοεί μια ανίσχυρη και αδύναμη κεντρική εξουσία, εννοεί τέλος την διχοτόμηση.

Ενώ από την άλλη πλευρά επιδιώκει γενικές και αόριστες συμφωνίες για να ευσπείρει την σύγχυση και να έχει την δυνατότητα υπαναχώρησης από οποιαδήποτε συμφωνία.

Αυτοί που δεν έχουν ποτε ξεκαθαρίσει με σαφήνεια την θέση τους, αυτοί που περιορίζονται σε αοριστολογίες και αρέσκονται να παίζουν με έννοιες και λέξεις και από την άλλη να δημαγωγούν για μακροχρόνιο και ανυποχώρητο αγώνα είναι η Ε/Κυπριακή δεξιά.

Αγαπητοί φίλοι και συναγωνιστές,

Είναι φανερό πως όσο καιρο το Κυπριακό πρόβλημα βρίσκεται στα χέρια της άρχουσας τάξης, τόσο του «νότου», όσο και του «βόρρα», ο τόπος οδηγείται σταδιακά σε επικίνδυνες υποχωρήσεις και καταστροφικά βήματα.

Η έννοια του απελευθερωτικού αγώνα έχει υποβιβαστεί — με πρωτόπορο την ηγεσία του ΑΚΕΛ δυστυχώς — σε κινήγι ψηφισμάτων στα διάφορα διεθνή συνέδρια και παραπληνητικούς πανηγύρικους σε άτονες συγκεντρώσεις. Το Κυπριακό πρόβλημα έχει υποβιβαστεί σε ζήτημα ερμηνείας ανεξιχνίαστων γραφών, σε απλοϊκό παζάρισμα και σε ζήτημα ποσοστών.

Η μεταφυσική εμμονή της ηγεσίας του ΑΚΕΛ στην διαδικασία των συνομιλιών με οποιαδήποτε τιμήμα, η μεταφυσική εμμονή της σε «ειρηνική λύση» είναι στην ουσία όχι μόνο απλή αποδοχή, αλλά ενεργός υποστήριξη της γραμμής των παζαρεμάτων, των ποσοστών και των υποχωρήσεων.

Το επιχείρημα της ηγεσίας ότι οι ενδοκυπριακές προάγουν την προσέγγιση Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων είναι τουλάχιστο ανόητο, γιατί οι συνομιλίες δεν διξάγονται με τους ουσιαστικούς εκπροσώπους των Τουρκοκυπριακών μαζών, αλλά με το καθεστώς Ντενκτας που εξαρτάται άμεσα και απόλυτα από την Άγκυρα και τον κατοχικό στρατό.

Σε τελευταία ανάλυση η ηγεσία του ΑΚΕΛ έχει μετατραπεί στο καλύτερο και συνεπέστερο προπαγανδιστή

της πολιτικής γραμμής της Άρχουσας τάξης.

Οι συνομιλίες θα είχαν κάποιο ουσιαστικό αν διεξάγονταν πάνω στη βάση της αμέσως και ολοκληρωμένης εφαρμογής των αποφάσεων του Ο.Η.Ε που μιλούν για άμεση αποχώρηση όλων των ξένων στρατευμάτων και για επιστροφή όλων των προσφύγων στα σπίτια τους. Οι συνομιλίες έχουν ξεφύγει απ' αυτή την βασική αρχή. Είναι αδιανόητο να συζητήται λύση του εσωτερικού προβλήματος όταν ο Κυπριακός λαός βρίσκεται κάτω από τον εκβιασμό των κατοχικών στρατευμάτων και την συνεχή απειλή της επέκτασης της κατοχής. Είναι αδιανόητο να συζητήται λύση του Κυπριακού προβλήματος όταν το μισό σχεδόν

του πλυθησμού ζει στην προσφυγία και την αθλιότητα.

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Η Κυπριακή δεξιά βρίσκεται και κάτω από μια άλλη ισχυρή πίεση. Την πίεση της αυξανόμενης οικονομικής κρίσης που δεν είναι σύμπτωμα αποκλειστικά κυπριακό. Είναι μια κρίση που αφορά το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα του οποίου η Κυπριακή οικονομία είναι εξάρτημα. Ήδη από τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας μας ο Ευρωπαϊκός καπιταλισμός βρίσκεται σε μια υποεξέλιξη και συνεχώς αυξανόμενη κρίση. Η λεγόμενη ενεργειακή κρίση που εκδηλώθηκε τόσο έντονα τον τελευταίο καιρο επιδεικνύει την κατάσταση και θέτει ένα θεμελια-

κό πρόβλημα ύπαρξης του ίδιου του συστήματος.

Τα χρόνια που μας έρχονται θα είναι αποφασιστικής σημασίας για την εξέλιξη της πάλης των λαϊκών μαζών τόσο στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις όσο και στις χώρες της περιφέρειας.

Στην Κύπρο ύστερα από τις περικοπές βασικών δικαιωμάτων των εργατών και τις θριαμβολογίες τις κυβερνήσεις για το λεγόμενο «οικονομικό θαύμα» και το «ισχυρο δαιμόνιο» του Κύπριου επιχειρηματία, ακολούθησαν τα παράπονα για δήθεν υπερβολικές απαιτήσεις από την πλευρά των εργαζομένων, για παράλογα αιτήματα, για αστοχές απεργίες που πλήττουν δήθεν το «εθνικό θέμα» για να συνεχίσουν η επιβολή νέας έμμεσης και άμεσης φορολογίας, τα μέτρα λιτότητας, οι κώδικες βιομηχανικών σχέσεων, οι περικοπές, οι μισθοί πείνας των εργαζομένων, και τα πρόσθετα μέτρα για εξοικονόμηση ενέργειας, που πλήττουν άμεσα τον φτωχόκοσμο, τους εργάτες, τους πρόσφυγες, τους φτωχούς αγρότες και τα χαμηλά μεσαία στρώματα.

Για να φτάσουν τέλος η κυβερνητικοί εκπρόσωποι να υποστηρίξουν με θρασύτητα να υποστηρίξουν από το ραδιόφωνο και τα διάφορα συνέδρια των βιομηχάνων ότι για όλη αυτή την κατάσταση και για το «πισωγύρισμα» της οικονομίας φταίει βασικά η εργατική τάξη κι οι υπερβολικές της απαιτήσεις.

Δηλαδή φωνάζει ο κλέφτης για να φοβηθεί ο νοικοκύρης.

Που είναι το οικονομικό θαύμα; Που είναι η ανάκαμψη της οικονομίας; Που είναι η εύρωστη Κυπριακή οικονομία;

Εκτός αν οι Κυβερνητικοί παράγοντες ευνοούν το οικονομικό θαύμα, την ανακάλυψη και την ευρωστία για τα κέρδη των βιομηχάνων, των ξενοδόχων και των άλλων μεγαλοεπιχειρηματιών. Τότε συμφωνούμε. Γιατί εμείς ξέρουμε πως τα μεροκάματα των εργατών είναι μεροκάματα πείνας, πως οι συντεχνίες με κόπο συγκρατών την οργή των εργαζομένων. Εμείς ξέρουμε πως οι μικροκαταστηματαρχές και οι αγρότες φυτοζωούν και πως οι πρόσφυγες δεν ζουν. Και ξέρουμε πως οι βιομήχανοι αυξάνουν τα κέρδη τους

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΔΩΡΟΥ ΛΟΪΖΟΥ

Σύντροφοι — Συντρόφισσες,

Η Δημοκρατική Νεολαία Δώρου Λοΐζου μαζεύτηκε σήμερα εδώ μαζί με το Σοσιαλιστικό Κόμμα ΕΔΕΚ και την Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ για να αποτίσει φόρο τιμής στο μεγάλο Ήρωα ποιητή, σύντροφο Δώρο Λοΐζο.

Ο Δώρος για μας δεν ήταν απλώς ένας μεγάλος αγωνιστής που πολέμησε και έπεσε στον Αγώνα για Λευτερία και σοσιαλισμό αλλά και πρωτόπορος στον αγώνα των μαθητών για Εκδημοκρατικοποίηση της Παιδείας. Εμείς σαν Μαθητές έχουμε καθήκον να συνεχίσουμε μέχρι την τελική νίκη το έργο που εκείνος άρχισε και να θέσουμε τις βάσεις για μια υγιή Λαϊκή Παιδεία.

Πέντε χρόνια μετά την δολοφονική απόπειρα εναντίον του προέδρου του Σοσιαλιστικού Κόμματος Βάσου Λυσσαρίδη και την δολοφονική απόπειρα οι δολοφόνοι κυκλοφορούν ελεύθεροι και ατιμώρητοι. Για μια ακόμα φορά η δικαιοσύνη δεν λειτούργησε και ο σκοταδισμός νίκησε. Η αστική τάξη της Κύπρου έκλεισε το θέμα όπως και τόσα άλλα με το πρόβλημα της ενότητας. Δηλαδή ενώ βρισκόμαστε κάτω από συνθήκες κατοχής μετά την διπλή επίθεση του Ιμπεριαλισμού τον Ιούλη του 74 και η κυβέρνηση και η αστική τάξη αντι να ετοιμάζονται για αγώνα προσπαθούν να κλείσουν το στόμα των αγωνιστών με το να λεν στο λαό ότι προσπαθεί να σπάσει την δήθεν ενότητα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων στην πάλη ενάντια στην Δεξιά, ενάντια στα μονοπώλια και στην οικονομική ολιγαρχία. Στο όνομα ενός ανύπαρκτου αγώνα οι αστοί αισχροκερδούν ενώ οι εργαζόμενοι αμείβονται με μεροκάματα πείνας.

Εμείς σαν Μαθητική οργάνωση δεν θα ξεχάσουμε, δεν θα υποκείσουμε δεν θα συμβιβαστούμε και δεν θα υποστείουμε το λάβαρο του Αγώνα που κρατούσε μπροστά της ο δάσκαλος Δώρος.

Είμαστε η νέα γενιά και θα συνεχίσουμε τον Αγώνα του Δώρου για λευτερία και σοσιαλισμό. Για να συλληφθούν και να καταδικαστούν οι δολοφόνοι του Δώρου και όλοι όσοι εκτέλεσαν ιμπεριαλιστικά σχέδια. Για μια Κύπρο Λεύτερη ενωμένη και σοσιαλιστική χωρίς καμμία εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ
ΟΙ ΙΔΕΕΣ ΔΕΝ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝΤΑΙ
Ο ΔΩΡΟΣ ΖΕΙ ΚΑΙ ΜΑΣ ΚΑΘΟΔΗΓΕΙ

Αναφορά στο φοιτητικό μας κίνημα στην Αγγλία

Η ΗΓΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΚΦΑ ΕΥΝΟΕΙ ΤΗΝ ΑΔΡΑΝΕΙΑ

Για να προωθεί εύκολα την συμβιβαστική πολιτική της απέναντι στη δεξιά

Κάθε χρόνο αρκετοί Κύπριοι φεύγουν για σπουδές στην Αγγλία, και πάντα, ανάμεσα σ' αυτούς υπάρχει ένας αριθμός φοιτητών, οι οποίοι βλέπουν την περίοδο των σπουδών -τους και σαν μια ευκαιρία ανάπτυξης κάποιας πολιτικής δραστηριότητας μέσα στο φοιτητικό χώρο. Οι δραστηριότητες που μπορούν να αναπτύξουν οι Κύπριοι φοιτητές στην Αγγλία είναι πολλές. Υπάρχει η αναγκαιότητα για ενημέρωση και κινητοποίηση της Κυπριακής Παροικίας πάνω στο Κυπριακό, η λύση των τεράστιων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι φοιτητές εκεί, και που επιβάλλει την ύπαρξη ενός δυνατού συνδικαλιστικού κινήματος, και η παρουσία ενός μεγάλου αριθμού Τουρκοκυπρίων φοιτητών που δίνει σ' εμάς τους ελληνοκύπριους την δυνατότητα επαφής μαζί-τους και ανάπτυξης κοινής δράσης.

Οι πρώτες εντυπώσεις όμως από την κατάσταση του Κυπριακού φοιτητικού κινήματος στην Αγγλία, και ειδικότερα του συλλόγου στον οποίο βρίσκονται οργανωμένοι οι Κύπριοι φοιτητές, είναι οπωσδήποτε απογοητευτικές. Από τις 5 περίπου χιλιάδες φοιτητές που βρίσκονται στο Λονδίνο, λίγο περισσότεροι από εκατό είναι οργανωμένοι στο ΣΥΚΦΑ (Σύλλογος Κυπρίων Φοιτητών Αγγλίας), οι δε δραστηριότητες του Συλλόγου, είναι ουσιαστικά ανύπαρκτες. Ο Σύλλογος έχει καταστήσει να υπάρχει τυπικά δεν έχει σχεδόν καμία επαφή με το Αγγλικό φοιτητικό κίνη-

μα ή με οποιαδήποτε άλλη ξένη φοιτητική οργάνωση, δεν προωθεί καμία κινητοποίηση σχετικά με το κυπριακό ή με τα συνδικαλιστικά προβλήματα των φοιτητών, και αποτυγχάνει να ενημερώνει καν τα μέλη-του, σε σχέση με θέματα που τους αφορούν.

Ένας λόγος γι' αυτή την κατάσταση του φοιτητικού κινήματος είναι σίγουρα οι αντικειμενικές συνθήκες που επικρατούν στην Αγγλία και ιδιαίτερα στο Λονδίνο όπου βρίσκεται όλη ουσιαστικά η δύναμη του Συλλόγου. Οι μεγάλες αποστάσεις, τα ψηλά κόστα μεταφοράς, και ο φόρτος των

μαθημάτων που δημιουργα το Εγγλέζικο σύστημα εκπαίδευσης, είναι οπωσδήποτε παράγοντες οι οποίοι δρουν αρνητικά πάνω στην συμμετοχή των Φοιτητών στο Σύλλογο. Το να θεωρήσει όμως κανείς τους λόγους αυτούς σαν τους μόνους υπεύθυνους για την κατάσταση που επικρατεί, και να καταστήσει έτσι τον ΣΥΚΦΑ άμοιρο ευθυνών, δεν είναι τίποτε άλλο παρα αποφυγή του να τοποθετηθεί η ηγεσία του Συλλόγου μπροστα στις ευθύνες -της. Γιατι και μέσα σε αρνητικές αντικειμενικές συνθήκες, ο ΣΥΚΦΑ θα μπορούσε να συσπειρώσει γύρω-του τις μάζες των Κυπρίων φοιτητών φτάνει να μπορούσε να προσφέρει στους φοιτητές τα πλαίσια μέσ' από τα οποία θα μπορούσαν να αγωνιστούν για την επίλυση των προβλημάτων τους. Αντι αυτού όμως, η ηγεσία του ΣΥΚΦΑ περιορίζει τον αγώνα για λύση στα προβλήματα, στο επίπεδο των διπλωματικών επαφών με κυβερνητικούς επιστήμους, αρνούμενη οποιαδήποτε κινητοποίηση των φοιτητών. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα την αδρανοποίηση των φοιτητών γιατί δεν τους προσφέρει καμία δυνατότητα συμμετοχής σε δράση, κάτι που κάνει και την λύση των προβλημάτων αδύνατη μια και ο Σύλλογος δεν έχει κανένα μοχλό πίεσης προς την Κυβέρνηση. Σε σχέση με το Κυπριακό ζήτημα από την άλλη, ο Σύλλογος δεν προσφέρει τίποτε άλλο παρα υποστήριξη προς την συμ-

βιβαστική πολιτική της Κυπριακής Κυβέρνησης, πράγμα που αναπόφευχτα οδηγεί σε απογοήτευση και αδράνεια.

Την ηγεσία του ΣΥΚΦΑ ελέγχει με πλειοψηφία η Δημοκρατική Κίνηση Φοιτητών Αγγλίας, ΔΗΚΦΑ. Μέσα στα πλαίσια των προσπαθειών-της για διατήρηση του ελέγχου που ασκεί πάνω στο Σύλλογο, η ΔΗΚΦΑ έχει καταπατήσει κάθε δικαίωμα έκφρασης των διαφωνιών μέσα στο σύλλογο, και γενικά αποφεύγει να δημιουργα οποιοδήποτε προβληματισμό στα μέλη του ΣΥΚΦΑ. Στην αντιπολίτευση, μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο και τις γενικές συνελεύσεις του Συλλόγου, βρίσκεται η Φοιτητική Αγωνιστική Παράταξη, ΦΑΠ. Παρ' όλο που και οι δύο παρατάξεις, ΦΑΠ και ΔΗΚΦΑ είναι αριστερές, οι διαφωνίες τους είναι τεράστιες. Η ΦΑΠ αρνείται να δεχτεί τη διζωνική ομοσπονδία σαν λύση στο Κυπριακό και πιστεύει πως η μόνη λύση που μπορεί να θεωρηθεί δίκαιη είναι αυτή που θα προέλθει από τον κοινό αγώνα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων. Η ΔΗΚΦΑ, αντίθετα υποστηρίζει ανεπιφύλακτα την πολιτική της κυβέρνησης. Σε σχέση με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι φοιτητές μας στο Λονδίνο, η ΦΑΠ υποστηρίζει την αγωνιστική κινητοποίηση των φοιτητών για άσκηση πιέσεων

πάνω στην κυβέρνηση μας, και την στενή συνεργασία των Κυπρίων φοιτητών με το Αγγλικό και τα άλλα ξένα φοιτητικά κινήματα για την άσκηση πιέσεων πάνω στην Αγγλική κυβέρνηση. Πέρα απ' αυτά, η ΦΑΠ, πιστεύει πως ένας από τους κύριους ρόλους που έχει να παίξει ο Σύλλογος, είναι το να προσφέρει στους φοιτητές προβληματισμό και τη δυνατότητα ανεξάρτητης πνευματικής ανάπτυξης και πλάτημα του νου, κάτι που η ΔΗΚΦΑ πολεμά με κάθε μέσο.

Παρ' όλα αυτά, καθήκον του κάθε προοδευτικού φοιτητή είναι η ένταξη μέσα στο Σύλλογο, και παράλληλα ο αγώνας για να εκδημοκρατικοποιηθεί. Η εξουσία της ΔΗΚΦΑ στηρίζεται αποκλειστικά πάνω στην αμάθεια και την άγνοια που προωθεί μέσα στους φοιτητές, και γι' αυτό το λόγο είναι πολύ εύθραστη. Η σκληρή και σωστή δουλειά από μέρους των αγνων προοδευτικών φοιτητών δεν μπορεί παρα να έχει θετικά αποτελέσματα για το καλό όλων των Κυπρίων φοιτητών στην Αγγλία και για τον αγώνα του λαού μας στην Κύπρο. Τυχόν αποτυχία τους, θα σημάνει ταυτόχρονα και την ολοκληρωτική νέκρωση του κυπριακού φοιτητικού συλλόγου.

Αντρέας Π.
Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του ΣΥΚΦΑ

Συνέχεια από τη σελ. 5

και τα εξάγουν στο εξωτερικό. Ξέρουμε πως δεν είναι διατεθειμένη να κάνουν έστω και την πιο μικρή παραχώρηση στους εργάτες και τους άλλους εργαζομένους. Ξέρουμε πως εξαπατούν τον κόσμο με πρόσχημα «το εθνικό πρόβλημα» και την θεωρία της επιβαλλόμενης δήθεν «ταξικής συνεργασίας». Εμείς ξέρουμε πως την οικονομική κρίση θα την πληρώσουν στο τέλος οι εργαζόμενοι.

Από την άλλη πλευρά οι ηγεσίες των συντεχνιών έχουν υποταχθεί πλήρως στην «θεωρία» της ταξικής συνεργασίας και το σύνθημα της «εθνικής ενότητας». Έχουν δεχτεί την υπογραφή τον κώδικα βιομηχανικών σχέσεων που αφαιρεί στην ουσία από τους εργάτες το δικαίωμα της απεργίας και δέχεται σαν διαιτητή στις εργατικές σχέσεις την Κυβέρνηση. Έχουν δεχτεί τις περικοπές. Τα αιτήματα που προβάλλουν είναι ανεμικά και δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες μιας ανεχτής ζωής. Κι όταν ακόμα κάτω από την πίεση των εργατών προχωρήσουν στην αποδοχή μιας απεργίας μπαίνουν σε διαδικασίες μακροχρόνων διαπραγματεύσεων και

υποχωρήσεων σε βάρος των εργαζομένων, πράγμα που σημαίνει συνεχείς απογοητεύσεις και σπάσιμο του ηθικού της εργατικής τάξης.

Σε τελευταία ανάλυση οι ηγεσίες των συντεχνιών συντελούν με τον τρόπο τους στην εξαπάτηση των εργατών.

Στα κατεχόμενα η κατάσταση είναι ακόμα χειρότερα γιατί οι Τουρκοκύπριοι εργάτες έχουν να αντιμετωπίσουν όχι μόνο την πλήρη έλλειψη οικονομίας, όχι μόνο την απλειστοσία της Ντεκτασικής κλίκας αλλά και την δικτατορευση της Άγκυρας μέσω των κατοχικών στρατευμάτων.

Αγαπητοί φίλοι,

Η κατάσταση που διαμορφώνεται σήμερα από το πολιτικό και οικονομικό αδιέξοδο είναι αρκετά λεπτή και επικίνδυνη. Η κυβέρνηση βρίσκεται σε αδυναμία να ελέγξει τα γεγονότα, η ηγεσία του ΑΚΕΛ αποκάλυπτα έχει υποταχθεί στην πολιτική γραμμή των σταδιακών υποχωρήσεων.

Δεν υπάρχει άλλη λύση από την ίδια την πάλη των λαϊκών μαζών, η σκυτάλη πρέπει να περάσει στα χέρια των εργαζομένων και των καταπιεσμένων.

Μόνο αυτές οι δυνάμεις μπορούν να δώσουν δίκαιη λύση στο εθνικό πρόβλημα. Και μόνο αυτοί μπορούν ν' αντιμετωπίσουν τις ιμπεριαλιστικές επιθέσεις.

Μόνο ένα μέτωπο των Ε/Κυπρίων και Τ/Κυπρίων εργαζομένων μπορεί ν' αντιμετωπίσει την κατοχή και να δημιουργήσει μια Κύπρο πραγματικά Λεύτερη, ανεξάρτητη και σοσιαλιστική.

Ένα τέτοιο μέτωπο όμως δεν μπορεί να γίνει με τους κάθε λογής αστούς, γιατί η λύση του Κυπριακού προβλήματος βρίσκεται μέσα σε μια σοσιαλιστική προοπτική. Οι Ε/Κυπριοί εργαζόμενοι, δεν είναι διατεθειμένοι ν' αγωνιστούν για μια λύση που θα σημαίνει δικαίωση του προβλήματος, συνέχιση της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης. Ιδιαίτερα οι Τ/Κύπριοι εργαζόμενοι δεν είναι διατεθειμένοι να προχωρήσουν σ' ένα αγώνα που θα έχει σαν αποτέλεσμα την αλλαγή ενός αφέντη από ένα άλλο.

Αυτό το μέτωπο όμως που δεν μπορεί να γίνει πραγματικότητα αν δεν υπάρχει από την πλευρά των Ε/Κυπρίων εργαζομένων ένα ξεκάθαρο αγωνιστικό πρόγραμμα, πάνω σε όλα τα θέματα, στηριγμένο πάνω σε

μια σοσιαλιστική προοπτική που να κατοχυρώνει δομικά τα συμφέροντα και των Ε/Κυπρίων αλλά και των Τ/Κυπριακών μαζών. Και το πρόγραμμα του Σ.Κ. ΕΔΕΚ αποτελεί μια ισχυρή βάση προς αυτή την κατεύθυνση.

Εμείς κάνουμε ξεκάθαρο στους Τ/Κυπρίους συντρόφους και λαϊκούς αγωνιστές, πως καταγγέλλουμε ανοιχτά τον σφωβισμό της άρχουσας τάξης και στις δυο πλευρές, πως δεν έχουμε τίποτα να μοιράσουμε μαζί τους, πως θέλουμε μαζί τους να ζήσουμε και από κοινού να κερδίσουμε την Λευτερία μας.

Εμείς κάνουμε ξεκάθαρο και σε εχθρούς και σε φίλους πως αγωνιζόμαστε για μια γνήσια λευτερία, για μια Κύπρο σοσιαλιστική όπου πραγματικός Λαός, Έλληνες και Τούρκοι, θα είναι διαφεντευτές της μηρας τους και της δουλειά τους.

Κάνουμε ξεκάθαρο πως θα αγωνιζόμαστε χωρίς πεισογυρίσματα και χωρίς συμβιβασμούς ως την τελική νίκη.

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Τιμώντας σήμερα τη μνήμη του μεγάλου αγωνι-

στη της αντίστασης του Δ. Λοϊζου, σας λέω και τούτο.

Βρίσκομαι εδώ σαν εκπρόσωπος μιας άτυχης και συνάμα και μιας τυχερής γενιάς. Της γενιάς του Δώρου Λοϊζου. Μιας γενιάς που μεγάλωσε, ζυμώθηκε ανδράθηκε και ωρίμασε μέσα στην πάλη του 55-57, της κρίσης του 63, της δικτατορίας και των συμπυκνωμένων τραγικών γεγονότων των τελευταίων 5 χρόνων. Μιας γενιάς που δεν χάρηκε τα καλύτερα χρόνια της ζωής της και βρέθηκε από πολύ νωρίς υποχρεωμένη να υπερασπίζεται με κάθε τρόπο την Λευτερία.

Οι μάχες που μας περιμένουν ξεπερνούν σε σπουδαιότητα την μικρή ανθρώπινη ματαιότητα.

Θα συνεχίσουμε τον αγώνα με όπλο μας την αλήθεια και τον Σοσιαλισμό, όπως ήθελε κι όπως τον οραματίστηκε ο Δ. Λοϊζου.

Κι αν η δική μας η γενία αποτύχει να φέρει την Λευτερία σ' αυτό τον τόπο, θα παραδώσουμε τουλάχιστο μιαν ακυλίδωτη σημαία στα παιδιά μας.

Εμείς πάντως θα τους αντισταθούμε όπως και νάναι όσο δυνατοί και νάναι.

Αγώνας μέχρι τη νίκη.

ΚΤΥΠΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΦΙΣΙΟΚΟΛΛΗΣΗΣ

Ξεκινώντας με το Επιχείρημα ότι οι αφίσσες αποτελούν θέαμα ακαλαίσθητο οι βουλευτές της Δεξιάς (ΔΗ.ΚΟ) ζητούν από την Κυβέρνηση να φτιάξει νομοσχέδιο με το οποίο να διώκονται αυτοί που τοποθετούν αφίσσες.

Όμως δεν πείθουν κανένα. Αν πραγματικά νοιάζονταν για την αισθητική θάπρεπε οι βουλευτές αυτοί μια και είναι βουλευτές της Λεμεσού να νοιαστούν για το Δασούδι και την Παραλία ώστε να μην καταστρέφονται για χάρην των συμφερόντων

λίγων κεφαλαιοκρατών.

Το θέμα είναι πολιτικό. Αποτελεί προσπάθεια της άρχουσας τάξης να επεκτείνει τον έλεγχο της και να στερήσει τις αριστερές δυνάμεις κι από αυτό το μέσο επαφής τους με τις λαϊκές μάζες.

Έτσι μετά από το Ρα-

διόφωνο (Ρ.Ι.Κ) την Τηλεόραση, τον Αστικό Τύπο, το Θέατρο (Θ.Ο.Κ) τον Κινηματογράφο (Επιτροπή Λογοκρισίας) (Απαγόρευση Πολιτικών Ταινιών), έρχεται τώρα η αστική τάξη να κτυπήσει με απαγορευτικό νόμο το δημοκρατικό δικαίωμα των αριστερών κομμάτων και οργανώσεων ναρχονται σε επαφή με τον λαό να τον πληροφορούν και να τον κινητοποιούν ενάντια σε κάθε επίθεση της αστικής τάξης για περιορισμό

των δημοκρατικών του δικαιωμάτων και του βιοτικού επιπέδου.

Σ' αυτή της την προσπάθεια η αστική τάξη έχει την συμπαράσταση του αστικού τύπου, χαρακτηριστικό είναι η δημοσίευση της σχετικής είδησης από την «Σημερινή».

Τελευταία ο Δήμος Λευκωσίας, έγινε προστάτης σ' αυτή την επίθεση της αντιδράσης. Έτσι έκανε μήνυση ενάντια στο συνα-

γωνιστή Μάριο Σάββα γιατί τοποθετούσε αφίσσες. Το δικαστήριο απάλλαξε τον συναγωνιστή παρ' όλο που δεν αρνήθηκε την πράξη αυτή. Όμως ο «Δήμος» επιμένει και έκανε έφεση.

Εμείς καταδικάζουμε τις ενέργειες αυτές του «Δήμου Λευκωσίας» σαν αποχή της επίθεσης ενάντια στις προοδευτικές δυνάμεις και συμπαρασχεμάστε στον συναγωνιστή Μάριο Σάββα.

ΠΕΤΡΟΣ ΖΑΡΟΥΝΑΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ

Είναι φανερό πως η κυβέρνηση στη προσπάθεια της να ελέγχει ακόμα και την ιδιωτική μας ζωή, καταφεύγει όπως όλες οι αστικές κυβερνήσεις στην αστυνομική τρομοκρατία. Αυτές οι ομάδες κύριο στόχο δεν έχουν την «ασφάλεια» των πολιτών αλλά την ασφάλεια του συστήματος.

- Σίγουρα πολλοί προβληματίζονται για τον ρόλο της αστυνομίας και τις ομάδες «αντιτρομοκρατίας» που κυκλοφορούν σήμερα στους δρόμους της χώρας μας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα της συμπεριφοράς και του τρόπου που ενεργά η αστυνομία, είναι τα γεγονότα που δημιουργήθηκαν την Τετάρτη 11 Σεπτεμβρίου στη Λεωφόρο Μακαρίου του Γ. Παρέες νεαρών στέκονταν στο πεζοδρόμιο κουβεντιάζοντας, όταν ξαφνικά κάποιος αστυνομικός άρχισε να τους φωνάζει να διαλυθούν γιατί εμποδίζουν την κυκλοφορία στο πεζοδρόμιο (φαίνεται δεν πρόσεξε πως σε άλλα πεζοδρόμια της Λευκωσίας είναι απλωμένα τραπεζάκια των καφετηριών που εμποδίζουν σε χειρότερο βαθμό την κυκλοφορία). Οι νεαροί αρνήθηκαν να φύγουν λέγοντας πως δεν ενοχλούν κανένα και είναι δικαίωμα τους να στέκονται στα πεζοδρόμια. Στη συνέχεια όμως κατέφθασαν κι άλλα αστυνομικά λαντ - ρόβερ και χωρίς να ζητήσουν καμμία εξήγηση άρχισαν να σπρώχνουν βία στα λαντ - ρόβερ όσους δεν κρατούσαν ταυτότητα. Μερικοί νεαροί από το φόβο τους άρχισαν να κλαίνε, νομίζοντας πως ήταν παραβάτες κάποιου γραπτού και απαγορεύεται η συζήτηση στα πεζοδρόμια, απαγορεύεται να στέκεσαι ή να τρως σάντουιτς στα πεζοδρόμια».

Τελικά μετά από επέ-

βαση διαφόρων, οι νεαροί που είχαν συλλειφθεί, βγήκαν απ' τα λαντ - ρόβερ και άρχισαν να συζητούν και να διαμαρτύρονται στους αστυνομικούς. Ήταν φανερό πως ούτε οι ίδιοι οι αστυνομικοί δεν ήξεραν τους λόγους που ήρθαν, ήξεραν μόνο πως έπρεπε να επιβληθούν και να διαλύσουν τις παρέες ή να συλλάβουν μερικούς για εκφοβισμό.

Το γιατί όμως, καθώς και την λογική της αστυνομείας αυτής, τα καυμένα όργανα οι αστυνομικοί δεν το γνωρίζουν παρα μόνο οι υψηλοί προστάτες του συστήματος που τους δίνουν τις διαταγές. Απόδειξη είναι ότι στη σκηνή του περιστατικού έφτασαν και άλλα λαντ - ρόβερ με οπλισμένους «αντιτρομοκράτες» που είχαν διαταγή (όπως ακούσαμε κάποιον απ' αυτούς να λέει) να κτυπήσουν εκείνους που δεν θα διαλύονταν. Λέγοντας μερικοί περαστικοί σ' αυτούς πως είναι δημοκρατικό δικαίωμα των πολιτών να κυκλοφορούν ελεύθεροι στους δρόμους της χώρας τους, αυτοί σίωπησαν χωρίς να ξέρουν τι να απαντήσουν.

Στο τέλος η κατάσταση διαλύθηκε, αφήνοντας όμως την αγανάκτηση στους νέους.

Οι νεαροί όμως που δήθεν εμποδίζουν την κυκλοφορία, δεν είχαν που αλλού να παν και κατέφυγον στο να συναντούν τις παρέες τους στο πόδι, μια και οι καφετηρίες και μπυραρίες είναι απρόσιτες για πολλούς - είτε για λόγους

οικονομικούς είτε για λόγους ηλικίας -(ο καφές μόνο στοιχίζει πέντε με έξι σελίνια). Η έλλειψη πραγματικών νεανικών κέντρων ή άλλων χώρων που να προσφέρουν στους νέους σωστή ψυχαγωγία τους σπρώχνει στο να βρουν τον πρακτικότερο και φτηνότερο τρόπο, μαζεύομενοι έξω από καφετηρίες.

Απ' αυτά όλα όμως ένα πράγμα καταλαβαίνουμε, ότι μέρα με τη μέρα η ιδιωτική μας ζωή αστυνομεύεται όλο και πιο πολύ.

Πως μέρα με τη μέρα, η αστυνομία θα παίρνει αυστηρότερα μέτρα για την «επιβολή της τάξεως» και πως σιγα - σιγα η Λευκωσία θα γεμίσει από μπλε στολές και ηλικία και κάθε ελευθερία στες κινήσεις μας θα καταπατείτε.

Υ.Γ. Κατα τα άλλα είναι σ' όλους γνωστό πως τα συγκεκριμένα σώματα ασφαλείας της αστυνομίας δημιουργήθηκαν μετά τα γεγονότα στις κεντρικές φυλακές - απόδραση Παυλίδη κ.λ.π - με σκοπό την «πάταξη της τρομοκρατίας», όπως δηλώθηκε τότε από τους αρμόδιους. Την αντιφασιστική όμως δράση των νεοσύστατων σωμάτων δεν την είδαμε ακόμα. Είμαστε σίγουροι πως τέτοια δράση που θα προστατεύει δηλαδή το λαό από το φασισμό δεν θα δούμε όπως εξάλλου ξαναγράψαμε στην Έκφραση, αναλύοντας την δημιουργία των σωμάτων αυτών. Αντίθετα θα χρησιμοποιηθούν την κατάλληλη στιγμή για να πλήξουν λαϊκές αντιδράσεις και κινητοποιήσεις είτε για το εθνικό πρόβλημα είτε για συνδικαλιστικές διεκδικήσεις.

Μ.Π.

σοσιαλιστική

Εκφραση

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα

Εσωτερικό: £2.000

Εξωτερικό:

Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.

Ευρώπη: £4.000 ή \$12.000

Αμερική: £5.000 ή \$15.000

Αυστραλία: £6.000 ή

\$15.000 (Αυστρ.)

Η Σοσιαλιστική Έκφραση δι-
ατείνεται στα Γραφεία της Σοσι-
αλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ και
στα περίπτερα.

Για την αλληλογραφία:

Σοσιαλιστική ΕΚΦΡΑΣΗ

Τ.Κ. 1064

ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΣ